

Rezoliucinė dalis

1. 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo 3 straipsnio 5 dalį, skaitomą kartu su jos 3 straipsnio 3 dalimi, reikia aiškinti taip, kad šiuo straipsniu draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kurioje bendrai ir neišnagrinėjus kiekvieno atvejo numatyta, kad vertinimas pagal minėtą direktyvą neatliekamas, kai planų, taikomų nedideliuose plotuose vietiniu lygiu, sprendiniuose numatytas tik vienas ūkinės veiklos objektas.
2. Direktyvos 2001/42 11 straipsnio 1 ir 2 dalis reikia aiškinti taip, kad atlikus aplinkosauginį vertinimą pagal 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, iš dalies pakeistą 1997 m. kovo 3 d. Tarybos direktyva 97/11/EB, neatleidžiama nuo pareigos atlikti tokį vertinimą pagal Direktyvą 2001/42. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje atliktas vertinimas pagal iš dalies pakeistą Direktyvą 85/337 gali būti laikomas suderintos arba bendros procedūros išraiška ir ar jis apima visus Direktyvos 2001/42 reikalavimus. Jeigu taip yra, nebetaikoma pareiga atlikti naują vertinimą pagal pastarąją direktyvą.
3. Direktyvos 2001/42 11 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja valstybės narės nepareigojamos savo vidaus teisės sistemose numatyti suderintų ar bendrų procedūrų, kurios atitiktų Direktyvos 2001/42 ir iš dalies pakeistos Direktyvos 85/337 reikalavimus.

(¹) OL C 221, 2010 8 14.

2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje Bell & Ross BV prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Klockgrossisten i Norden AB

(Byla C-426/10 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Praleidus terminą pateiktas pasirašytas ieškinio originalas — Pašalinamas trūkumas)

(2011/C 331/08)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Bell & Ross BV, atstovaujama advokato S. Guerlain

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama A. Folliard-Monguiral, Klockgrossisten i Norden AB

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2010 m. birželio 18 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) nutarties Bell & Ross prieš VRDT — Klockgrossisten i Norden (T-51/10), kuria šis teismas atmetė ieškinį, pareiktą dėl 2009 m. spalio 27 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1267/2008-3), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp Klockgrossisten i Norden AB ir Bell & Ross BV — Praleidus terminą pateiktas pasirašytas ieškinio originalas — „Atleistinos klaidos“ ir „aplinkybių, kurių negalima numatyti“ sąvokos — Teisėtų lūkesčių apsaugos ir proporcingumo principai — Akivaizdus nepriimtumas.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Bell & Ross BV bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 346, 2010 12 18.

2011 m. liepos 27 d. Fővárosi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Erika Jörös prieš Aegon Magyarország Hitel Zrt.

(Byla C-397/11)

(2011/C 331/09)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Iškovė: Erika Jörös

Atsakovė: Aegon Magyarország Hitel Zrt.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionaliniame teisme vykstantis procesas atitinka Direktyvos 93/13/EEB (¹) 7 straipsnio 1 dalies reikalavimus, jei teismas, nustatęs, kad kuri nors iš ieškinyje nurodytų sutarties standartinių sąlygų yra nesąžininga, nagrinėja jos negaliojimo klausimą, nors bylos šalys to neprašė?
2. Ar nacionalinis teismas privalo veikti 1 klausime nurodytu būdu vartotojo inicijuotoje byloje, jei paprastai tais atvejais, kai žalą patyrusi šalis teikia ieškinį šiuo pagrindu, jurisdikciją pripažinti negaliojimą dėl nesąžiningos sutarties standartinės sąlygos turi ne vietas, o aukštesnės instancijos teismas?

3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar nacionalinis teismas turi teisę nagrinėti sutarties standartinių sąlygų neteisėtumo klausimą taip pat apeliacinėje instancijoje, jei tai nebuvo nagrinėta pirmojoje instancijoje, o pagal nacionalinę teisę apeliaciniame procese negalima atsižvelgti į naujas faktines aplinkybes ir priimti naujus įrodymus?

(¹) 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2011 m. rugpjūčio 8 d. Juzgado Mercantil de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Mohamed Aziz prieš Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Byla C-415/11)

(2011/C 331/10)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Mercantil de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Mohamed Aziz

Atsakovė: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar priverstinio vykdymo iš hipoteka ar kitaip įkeisto turto remiantis teisiniais dokumentais sistema, numatyta *Ley de Enjuiciamiento* (Civilinio proceso kodeksas) 695 ir paskesniuose straipsniuose, kartu su Ispanijos proceso teisėje numatytų jos protesto pagrindų apribojimais yra tik aiškus vartotojo apsaugos apribojimas, nes ji formaliai ir faktiškai sudaro vartotojui aiškią kliūtį pasinaudoti teise pareikšti ieškinį ar kitomis teisminės gynybos priemonėmis, kurios užtikrina veiksmingą jo teisių apsaugą?
2. Kreipiamasi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo tam, kad neproporcingumo sąvoką būtų galima išplėsti ir taikyti:
  - a) priešlaikinio paskolos sutarties pasibaigimo galimybei, numatyta ilgalaikėse sutartyse — šiuo atveju 33 metų, — dėl sutarties nevykdymo labai ribotą ir konkretų laiką tarpą;
  - b) tam, kad nustatomos delspinigių normos — šiuo atveju didesnės nei 18 %, — kurios neatitinka kitose sutartyse su vartotojais (dėl vartojimo kreditų) numatytų delspinigių nustatymo kriterijų ir kitos srities sutartyse su vartotojais gali būti laikomos nesąžiningomis, tačiau

kurioms sutartyse dėl nekilnojamojo turto nėra aiškios teisės aktuose nustatytos ribos, netgi tais atvejais, kai palūkanos taikomos ne tik nesumokėtoms įmokoms, bet ir visoms įmokoms, kurios tapo mokėtinos dėl priešlaikinio paskolos sutarties pasibaigimo;

- c) tam, kad paskolą suteikusi įstaiga vienašališkai nustato kintamų palūkanų — įprastų ir delspinigių — įvertinimo ir apskaičiavimo priemones, kurios susijusios su priverstinio hipoteka užtikrinto išipareigojimo vykdymo galimybe ir pagal kurias per patį priverstinio vykdymo procesą skolininkui, kurio reikalaujama įvykdyti, neleidžiama protestuoti dėl skolos dydžio, tačiau reikalaujama, kad jis pradėtų procesą dėl pripažinimo, kurio galutinis sprendimas būtų priimtas užbaigus priverstinį vykdymą arba bent jau kai skolininkas būtų netekęs hipoteka įkeisto arba garantija užtikrinto turto — tai yra labai svarbus klausimas, kai paskolos prašoma būstui įsigyti, o atliekant priverstinį vykdymą, iškeldinama iš būsto.

2011 m. rugpjūčio 10 d. Oberlandesgericht Innsbruck pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje TEXDATA Software GmbH

(Byla C-418/11)

(2011/C 331/11)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht Innsbruck

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: TEXDATA Software GmbH

Prejudicinis klausimas

Ar Europos Sąjungos teisė, atsižvelgiant į jos dabartinį stovį, o ypač

1. SESV 49, 54 straipsniuose įtvirtinta įsisteigimo laisvė;
2. bendrasis veiksmingos teisinės apsaugos principas (veiksmingumo principas) (ESS 6 straipsnio 3 dalis);
3. teisė būti išklausytam pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio 2 dalį (ESS 6 straipsnio 1 dalis) ir EŽTK 6 straipsnio 2 dalis (ESS 6 straipsnio 1 dalis);
4. *ne bis in idem* principas, įtvirtintas Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnyje; arba
5. reikalavimai taikyti sankcijas pagal atitinkamų dokumentų pateikimo procedūrą, nustatytą Direktyvos 68/151/EEB (¹) 6 straipsnyje, Direktyvos 78/660/EEB (²) 60a straipsnyje ir Direktyvos 83/349/EEB (³) 38 straipsnio 6 dalyje;